

I.

En Søndag Eftermiddag i Maj var Forsamlingshuset i Skibberup fuldt af en stor Skare Mennesker, paa hvis spændt forventningsfulde Ansigter man kunde læse, at der forestod noget usædvanligt. Det var i Virkeligheden ogsaa en Mærkedag i Skibberup Bys Historie. Den Taler, der i Dag ventedes, var ingen ringere end Provst Tønnesens Kapellan, Hr. Pastor Hansted.

Hver Plads i den langstrakte, halvmørke Sal — en forhenværende Lade — var optaget, og i de aabent staaende Vinduer hang Klynger af Karle og Knøse, der med deres Kroppe spærrede det halve Dagslys ude. Overalt lød en livlig Summen af glade og højrøstede Stemmer. Man mærkede straks, at det ikke var en Forsamling Vejlbys Bønder, man havde for sig; thi skønt Afstanden mellem Vejlbys og Skibberup ikke var større end en god halv Mil, var de to Tvillingbyers Beboere